

**[Rager.]**

Pris, som Producenten faar. En Mand kommer og foreslaar en Vareudveksling, f. Eks. af Smør mod Æbler. Denne Vareudveksling sker paa den Maade, at den f. Eks. formidles gennem en Organisation for Smør-eksport herhjemme, og han aftaler i Forvejen, at saa og saa mange kg Æbler skal der leveres for dette Parti. Manden, der skal købe Smørret i Udlandet, har ikke Spor af Begreb om, hvorvidt de Æbler, der kommer her til Landet, bliver fordelt paa flere eller færre Importører, Æblerne ved det heller ikke i Forvejen, og Smørret har heller ikke Begreb om det. At det ærede Medlem her vil fastholde en saadan Paastand, kan jeg overhovedet ikke forstaa, det ligger ganske uden for alle Rimeligheders Grænse at paastaa dette, og det forekommer mig forkert, at det ærede Medlem vil kolportere den Slags Paastande.

Det ærede Medlem skal derimod have Ros for, at han fremsatte en rigtig Paastand, men den var ganske vist saa gammelkendt og saa selvfølgelig, at jeg i og for sig ikke synes, det var naturligt at fremsætte den. Jeg skal dog gentage den for ogsaa at give det ærede Medlem Ret paa eet Punkt. Det var nemlig saa overordentlig rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at de Industrier herhjemme, der var beskyttet, var daarligere Eksportindustrier. Det har dog altid været Regelen for de Industrier, der for at leve paa Hjemmemarkedet har maattet beskyttes — maaske med en enkelt Undtagelse —, og det maa være Regelen, at jo højere de er beskyttet, jo daarligere egner de sig som Eksportindustrier. Det er en saadan Selvfølge, at jeg ikke er i Stand til at forstaa, hvorfor vi skulde have den serveret med den Højtidelighed, hvormed det ærede Medlem serverede den; men jeg kunde tænke mig, det var, fordi vi netop i Gaar alle fik et lille Hæfte, hvorigennem det ærede Medlem selv er blevet mindet om denne Sandhed og saa har ment, at den skulde trækkes frem i Dag.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

**Christmas Møller:** At der i Forespørgselen og den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen naturligvis er en

Kritik, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Naar man spørger om, hvilken Nytte det skulde gøre at nedsætte et Folketingsudvalg, vil jeg svare, at det var en blid og rimelig Maade at sige: Lad os faa Oplysninger om et Forhold, som har vakt Kritik. Den højtærede Handelsminister kan slet ikke være i Tvivl om, at naar han nu faar sin Vilje her, hvad han antagelig gør, fordi man altsaa ikke altid er lige heldig den 21. Marts, ja, saa bliver Forholdet jo det, at naar jeg saa kommer til Rigsdagens Valutaudvalg med Sagen, skal vi nok se Handelsministeren være ivrig efter at give Besked, og saa vil det ærede Medlem Hr. Rager se det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen være ivrig efter, at der bliver givet Besked om, at der ikke f. Eks. bliver gjort Landbruget Uret. Ja, nu tales vi ved i Dag paa een Maade, men jeg tror jo, jeg har Lov til at sige, at der kommer ogsaa en Dag efter denne.

Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at Organisationerne skal ikke have for megen Magt; men jeg tror, at hvis man havde spurgt, om vi havde været villige til at give Organisationerne Magt paa dette begrænsede Omraade, saa havde vi været det, fordi det vilde være saa begrænset.

Endelig med Hensyn til Spørgsmaalet om Valutalovens Gennemførelse, da sagde jeg lige det modsatte af, hvad Ministeren mente jeg havde sagt. Jeg sagde, at vi havde gennemført Valutaloven, naturligvis fordi vi mente, det var rigtigt. Jeg kan ikke sige i Dag, at jeg vil gennemføre den en Gang til, men jeg kan sige, at hvis jeg mener det rigtigt i den givne Situation, ja, saa gennemfører jeg den naturligvis, og det bliver ingen Handel. Nej, der var slet ikke noget med Gengæld. Jeg sagde til Ministeren, at Ministeren behøver nu ikke at være slet saa overlegen, slet saa forfærdelig stor paa det, saaledes som Stillingen er, for med Hensyn til nogle af de Forpligtelser, som Ministeren havde — jeg tænkte paa Bilagsliste 2 —, der ved Ministeren jo meget, meget godt, hvorledes mine Krav kunde være, og hvorledes Stillingen er i Dag.

**Formanden:** Da jeg har et stærkt Indtryk af, at de foreliggende Problemer nu snart maa siges at være drøftet til Bunds, vil jeg henstille til efterføl-